AKADEMIA KIEROWNIKA.PL

Arkadiusz Kuranowski

WYPOCZYNEK DZIECI I MŁODZIEŻY

stan prawny na dzień 1 kwietnia 2016

WYDANIE 1

Arkadiusz Kuranowski

WYPOCZYNEK DZIECI I MŁODZIEŻY

stan prawny na dzień 1 kwietnia 2016 r.

Komentarze
Orzecznictwo
Wzory

Materiał przygotowany na potrzeby zajęć praktycznych w ramach kursów organizowanych przez NPDN Centrum Kształcenia Agat

Wydanie 1

Komentarz opracował: **Arkadiusz Kuranowski**
kuranowski@interia.pl

Warszawa 2016

Wszelkie prawa zastrzeżone. Żadna część tej książki nie może by powielana ani rozpowszechniana za pomocą urządzeń elektronicznych, mechanicznych, kopiujących, nagrywających i innych bez zgody autora

SPIS TREŚCI

SPIS TREŚCI 3

1. PRZEDMOWA 7

2. KOMENTARZ DO USTAWY Z DNIA 7 WRZEŚNIA 1991 r. O SYSTEMIE OŚWIATY W ZAKRESIE WYPOCZYNKU 8

2.1. WYPOCZYNEK 8
2.2. ORGANIZATOR WYPOCZYNKU 9
2.3. BEZPIECZEŃSTWO I OPIEKA 12
2.4. ZGŁOSZENIE 18
a) Załącznik nr 1 Zgłoszenie wypoczynku dzieci i młodzieży 23
b) Załącznik nr 2 Zgłoszenie dla półkolonii 30
c) Załącznik nr 3 Zgłoszenie wypoczynku organizowanego za granicą 37
2.5. WYPOCZYNEK ORGANIZOWANY PRZEZ SZKOŁY 43
a) Załącznik nr 4 Karta wypoczynku 44
2.6. ODPŁATNOŚĆ ZA WYPOCZYNEK 45
2.7. ZMIANY W ZGŁOSZANIU 46
a) Załącznik nr 6 Karta kwalifikacyjna uczestnika wypoczynku 50
2.8. WYPADEK 53
2.9. NADZÓR I KONTROLA 58
2.10. WYPOCZYNEK NIEZGODNY Z PRAWEM 60
2.11. NADZÓR WYPOCZYNKU ZA GRANICĄ 61
2.12. KIEROWNIK I WYCHOWAWCA WYPOCZYNKU 61
a) Załącznik nr 5 Dziennik 66
2.13. KURSY NA KIEROWNIKÓW I WYCHOWAWCÓW 73
a) Załącznik nr 7 Program kursu na kierownika wypoczynku 76
b) Załącznik nr 8 Program kursu na wychowawcę wypoczynku 77
c) Załącznik nr 9 Zaświadczenie o ukończeniu kursu na kierownika wypoczynku 79
d) Załącznik nr 10 Zaświadczenie o ukończeniu kursu na wychowawcę wypoczynku 80
2.14. NADZÓR NAD KURSAMI 81
2.15. AKTY WYKONAWCZE 83
2.16. PRZEPISY KARNE 84
2.17. PRZEPISY PRZEJŚCIOWE 84

3. PORADY 86

3.1. INSTRUKCJA REJESTRACJI ZGŁOSZEŃ WYPOCZYNKU....86
3.2. ZASADY ZDROWEGO ŻYWIENIA DLA DZIECI I MŁODZIEŻY W WIEKU SZKOLNYM....87
3.3. ZASADY POSTĘPOWANIA W SPRAWACH WYPADKU....89
3.4. WYTYCZNE DLA WŁAŚCICIELI, ZARZĄDCÓW I UŻYTKOWNIKÓW DOTYCZĄCYCH BEZPIECZEŃSTWA POŻAROWEGO....90
3.5. ZASADY POSTĘPOWANIA NA WYPADEK POWSTANIA POŻARU....91
3.6. PODSTAWOWE ZASADY PORUSZANIA SIĘ PO DROGACH....92
3.7. ZASADY BEZPIECZEŃSTWA NA OBSZARACH WODNYCH....93

4. PRZEPISY SZCZEGÓŁOWE....95

4.1. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ....95
z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży....95
4.2. Zarządzenie Ministra Edukacji Narodowej z dnia 3 lipca 1992 r. w sprawie warunków zapewniania prawa wykonywania praktyk religijnych dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach wychowawczych i opiekuńczych oraz na obozach i koloniach....99
4.3. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 14 października 1996 r. w sprawie zasad organizowania nabożeństw, katechizacji i wykonywania innych praktyk religijnych właściwych dla wyznania polskokatolickiego dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach wychowawczych i opiekuńczych, w sanatoriach, prewentoriach i szpitalach oraz korzystającym z zorganizowanego wypoczynku....99
4.4. Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej oraz Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 14 października 1996 r. w sprawie zasad organizowania nabożeństw i katechizacji oraz wykonywania innych praktyk religijnych, właściwych dla wyznania baptystycznego, dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach wychowawczych i opiekuńczych, w sanatoriach, prewentoriach i szpitalach oraz korzystającym z zorganizowanych form wypoczynku (Dz. U. Nr 135 poz. 631)....100
4.5. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA EDUKACJI NARODOWEJ ORAZ MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ z dnia 14 października 1996 r. w sprawie zasad organizowania nauczania kościelnego, nabożeństw i wykonywania innych praktyk religijnych właściwych dla wyznania ewangelicko-metodystycznego dzieciom i młodzieży przebywającym w zakładach wychowawczych i opiekuńczych, w sanatoriach, prewentoriach i szpitalach oraz korzystającym z zorganizowanego wypoczynku....100
4.6. INSTRUKCJA GŁÓWNEGO INSPEKTORA SANITARNEGO w sprawie wymagań higieniczno - sanitarnych dla stacjonarnych obozów pod namiotami z czerwca 2010 r.....101
a) Załącznik nr 1 Wykaz aktów prawnych....111

b) Załącznik Nr 2 Przykładowy regulamin sanitarny obozu 112
c) Załącznik Nr 3 Przykładowy regulamin sanitarny dla osób pracujących w kuchni 113
4.7. USTAWA z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych 113
4.8. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 27 lutego 2012 r. w sprawie wymagań dotyczących wyposażenia wyznaczonych obszarów wodnych w sprzęt ratunkowy i pomocniczy, urządzenia sygnalizacyjne i ostrzegawcze oraz sprzęt medyczny, leki i artykuły sanitarne 124
a) Załącznik Wykaz sprzętu medycznego, leków i artykułów sanitarnych 125
4.9. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 6 marca 2012 r. w sprawie sposobu oznakowania i zabezpieczania obszarów wodnych oraz wzorów znaków zakazu, nakazu oraz znaków informacyjnych i flag 126
a) Załącznik Wzory znaków zakazu, nakazu oraz znaków informacyjnych 128
4.10. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 23 stycznia 2012 r. w sprawie minimalnych wymagań dotyczących liczby ratowników wodnych zapewniających stałą kontrolę wyznaczonego obszaru wodnego 129
4.11. USTAWA z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich 130
4.12. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 22 grudnia 2011 r. w sprawie określenia stopni zagrożenia lawinowego oraz odpowiadających im zaleceń dla ruchu osób 141
a) Załącznik Wykaz stopni zagrożenia lawinowego 141
4.13. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 29 grudnia 2011 r. w sprawie stopni trudności narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad oraz sposobu ich oznaczania 143
4.14. ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH z dnia 29 grudnia 2011 r. w sprawie określenia wzorów znaków nakazu, zakazu, informacyjnych i ostrzegawczych stosowanych do oznakowania w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich 144
a) Załącznik Wzory znaków 145

5. ORZECZNICTWO 149

5.1. WYROK SĄDU APELACYJNEGO W WARSZAWIE I ACa 223/11 z dnia 13 marca 2012 w sprawie zadośćuczynienia i renty 149
5.2. WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO I PKN 551/98 z dnia 21 stycznia 1999 r. w sprawie formy zatrudniania na koloniach kierowników i wychowawców 161
5.3. WYROK WSA W WARSZAWIE VI SA/Wa 645/08 z dnia 30 czerwca 2008 r. w przedmiocie stwierdzenia wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie organizacji imprez turystycznych wypoczynku dla dzieci i młodzieży bez

wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystyki 166
5.4. WYROK WSA W KRAKOWIE II SA/Kr 1495/04 z dnia 25 kwietnia 2007 r. w przedmiocie dostosowania budynku do wymagań określonych przepisami przeciwpożarowymi..... 175
5.5. WYROK WSA W WARSZAWIE I SA/Wa 280/10 a dnia 14 września 2010 r. w przedmiocie zawieszenia funkcjonowania placówki wypoczynku letniego 178
5.6. WYROK WSA W WARSZAWIE I SA/Wa 822/08 z dnia 2 czerwca 2008 r. w przedmiocie odmowy wydania zaświadczenia o zgłoszeniu placówek wypoczynku 180
5.7. WYROK SĄDU NAJWYŻSZEGO z dnia 15 maja 2003 r. I CKN 342/01 w sprawie niezapewnienia bezpieczeństwa podczas uprawianiu sportu 188
5.8. WYROK WSA W WARSZAWIE I SA/Wa 1412/08 z dnia 9 grudnia 2008 r. w sprawie odmowy wyrażenia zgody na przeprowadzenie kursu przygotowawczego dla kandydatów na wychowawców placówek wypoczynku dzieci i młodzieży 192
5.9. WYROK WSA W WARSZAWIE II SA/Wa 1270/12 z dnia 6 września 2012 w sprawie skreślenia z listy uczniów w związku ze spożyciem alkoholu na obozie narciarskim 196

6. WZORY 202

6.1.ZAKRES OBOWIĄZKÓW, ODPOWIEDZIALNOŚCI I UPRAWNIEŃ KIEROWNIKA KOLONII / ZIMOWISKA 202
6.2. ZAKRES OBOWIĄZKÓW WYCHOWAWCY 204
ZAKRES OBOWIĄZKÓW WYCHOWAWCY 204
6.3. ZAKRES OBOWIĄZKÓW 205
INSTRUKTORA WYCHOWANIA FIZYCZNEGO 205
6.4. ZAKRES OBOWIĄZKÓW 206
INSTRUKTORA KULTURALNO - OŚWIATOWEGO 206
6.5. ZAKRES OBOWIĄZKÓW LEKARZA 207
6.6. ZAKRES OBOWIĄZKÓW PIELĘGNIARKI (HIGIENISTKI) 208
6.7. ZAKRES OBOWIĄZKÓW KIEROWNIKA STOŁÓWKI 210
6.8. ZAKRES OBOWIĄZKÓW KUCHARKI 211
6.9. ZAKRES OBOWIĄZKÓW POMOCY KUCHENNEJ 212

1. PRZEDMOWA

Książka *Wypoczynek dzieci i młodzieży* jest kolejną próbą stworzenia przewodnika po trudnym i ciężkim odcinku wychowania młodego człowieka, jakim jest zorganizowany wypoczynek naszych podopiecznych. Książka jest kompleksowym ujęciem problematyki organizacji wypoczynku dzieci i młodzież. Mając doświadczenie prowadzenia i organizowania obozów, zimowisk i kursów kształceniowych dla wychowawców i kierowników, obejmujące czas od napisania poprzednich książek: *„Przewodnik kierownika placówki wypoczynku dla dzieci i młodzieży szkolnej" do wejścia w życie całkowicie nowych przepisów* postanowiłem nie zmieniać formuły zawartej w poprzedniej książce *„Wypoczynek dzieci i młodzieży szkolnej"*.

Opracowanie prezentuje przepisy ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 oraz z 2016 r. poz. 35, 64 i 195) oraz Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży (Dz. U. z 2016 r. poz. 452) z komentarzami, prezentuje porady, orzecznictwo i przepisy szczegółowe ze stanem prawnym na dzień 15 kwietnia 2016 r.

Taka forma książki przyczynia się do kreatywnego myślenia podczas przygotowań każdego zorganizowanego wyjazdu dzieci i młodzieży.

Dla łatwiejszego poruszania się po przepisach ustawy o systemie oświaty i Rozporządzenia Ministra Edukacji Narodowej z dnia 30 marca 2016 r. w sprawie wypoczynku dzieci i młodzieży, zwanego dalej rozporządzeniem, pozwoliłem sobie podzielić je na części. Części są numerowane cyframi rzymskimi i jednocześnie wydrukowane grubą czcionką. Po każdym tytule odpowiedniej części przytoczyłem treść kolejnych paragrafów, które również wyróżniłem grubą czcionką. W odpowiednich miejscach rozporządzenia zostały umieszczone całe załączniki do ww. rozporządzenia odnoszące się do konkretnych przepisów. Pod każdą częścią zamieściłem kolejno numerowane, krótkie komentarze.

Następnie zaprezentowałem porady i orzeczenia sądów cywilnych oraz sądów administracyjnych, które są dalej aktualne mimo wydania w poprzednim stanie prawnym. Porady dotyczą najważniejszych spraw podczas wypoczynku. Orzecznictwo zamieściłem w książce z dwóch powodów: po pierwsze sądy wydały ich, mimo kilkunastu lat praktyki poprzednich przepisów, bardzo niewiele; po drugie pokazują one skomplikowany charakter na pozór wydawałoby się prostych spraw i czasem mogą one służyć za komentarz do konkretnych przepisów.

W przypadku odwołania się przepisów ww. rozporządzenia do szczegółowych regulacji zawartych w innych przepisach, zamieściłem je w rozdziale przepisy szczegółowe. Dla pełnej prezentacji niektórych tematów przedstawiłem te przepisy w pełnej wersji wraz ze wszystkimi załącznikami.

Dodatkowymi zaletami książki jest uzupełnienie jej treści wzorami do wykorzystania, które dodałem na końcu. Podany wykaz wzorów również dostępny w Internecie, co również podnosi atrakcyjność prezentowanej publikacji.

Życząc kolejnych udanych zimowisk i obozów mam nadzieję, że publikacja będzie służyła, jako materiał pomocniczy na kursach dla przyszłych kierowników oraz na stałe znajdzie swoje miejsce w każdej biblioteczce kierownika.

Arkadiusz Kuranowski

2. KOMENTARZ DO USTAWY Z DNIA 7 WRZEŚNIA 1991 r. O SYSTEMIE OŚWIATY W ZAKRESIE WYPOCZYNKU (t. j. Dz. U. z 2015 r. poz. 2156 z późn. zm.)

2.1. WYPOCZYNEK

Art. 92a. 1. Ilekroć w art. 92b-92t i art. 96a jest mowa o wypoczynku, należy przez to rozumieć wypoczynek organizowany dla dzieci i młodzieży w celach rekreacyjnych lub regeneracji sił fizycznych i psychicznych, połączony ze szkoleniem lub pogłębianiem wiedzy, rozwijaniem zainteresowań, uzdolnień lub kompetencji społecznych dzieci i młodzieży, trwający nieprzerwanie co najmniej 2 dni, w czasie ferii letnich i zimowych oraz wiosennej i zimowej przerwy świątecznej, w kraju lub za granicą, w szczególności w formie.

2. Przepisom ustawy nie podlega wypoczynek organizowany dla dzieci własnych lub dzieci znajomych przez rodzinę lub osoby znane rodzicom osobiście.

3. Przez rodzinę, o której mowa w ust. 2, należy rozumieć osoby spokrewnione albo osoby niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące.

1. Najważniejszą zmianą w ustawie dotyczącą wypoczynku jest sama definicja wypoczynku przez który należy rozumieć wypoczynek organizowany dla dzieci i młodzieży w celach rekreacyjnych lub regeneracji sił fizycznych i psychicznych, połączony ze szkoleniem lub pogłębianiem wiedzy, rozwijaniem zainteresowań, uzdolnień lub kompetencji społecznych dzieci i młodzieży.

2. Ustawa nie określa żadnych szczególnych wymagań ani formy prawnej, ani warunków organizacyjno-finansowych, które powinien spełnić organizator.

3. Ustala natomiast czas, miejsce i formy wypoczynku: wypoczynek musi trwać co najmniej 2 dni i być zorganizowany w kraju lub za granicą podczas ferii letnich i zimowych oraz wiosennej i zimowej przerwy świątecznej. Powyższe oznacza, że wypoczynek organizowany pomiędzy tymi okresami nie jest traktowany jako wypoczynek podlegający wymogą ustawy. Według mnie jest to duże niedopatrzenie, które powinno zostać poprawione jak najszybciej. Formy wypoczynku takie jak kolonie, półkolonie, zimowiska, obozy i biwaki zostały tylko częściowo wymienione co znaczy, że pozostałe, które nie zostały wymienione również podlegają przepisom ustawy.

4. Nowe przepisy ustawy określają również wyłączenie stosowania ich do wypoczynku organizowanego dla dzieci własnych lub dzieci znajomych przez rodzinę czyli osoby spokrewnione albo osoby

niespokrewnione pozostające w faktycznym związku, wspólnie zamieszkujące i gospodarujące lub osoby znane rodzicom osobiście.

Art. 92b. 1. Pierwszeństwo w korzystaniu z wypoczynku finansowanego ze środków pozostających w dyspozycji wojewody mają dzieci:

1) objęte pieczą zastępczą;

2) pochodzące z rodzin żyjących w trudnych warunkach materialnych, w tym:

a) z rodzin wychowujących troje lub więcej dzieci,

b) samotnie wychowywane, o których mowa w art. 20b pkt 2;

3) z zaburzeniami somatycznymi potwierdzonymi zaświadczeniem lekarskim i zamieszkujące w środowisku ekologicznie zagrożonym.

2. Przez rodziny żyjące w trudnych warunkach materialnych, o których mowa w ust. 1 pkt 2, należy rozumieć rodziny, w których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego określonego w art. 5 ust. 1 lub 2 ustawy z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych.

3. Przy obliczaniu dochodu na osobę w rodzinie, o którym mowa w ust. 2, bierze się pod uwagę przeciętny miesięczny dochód z 3 miesięcy wybranych spośród ostatnich 6 miesięcy poprzedzających przekazanie przez rodziców uczestnika albo pełnoletniego uczestnika wypoczynku wypełnionej karty kwalifikacyjnej, o którym mowa w art. 92k ust. 4.

1. W przypadku organizowania wypoczynku finansowanych z budżetu państwa zostały ustalone zasady pierwszeństwa. Pierwszeństwo mają dzieci objęte pieczą zastępczą, pochodzące z rodzin żyjących w trudnych warunkach materialnych określonych jako rodziny w których dochód na osobę w rodzinie nie przekracza kryterium dochodowego określonego w ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych z zastrzeżeniem, że przy obliczaniu dochodu na osobę w takiej rodzinie bierze się pod uwagę przeciętny miesięczny dochód z 3 miesięcy wybranych spośród ostatnich 6 miesięcy poprzedzających przekazanie przez rodziców uczestnika albo pełnoletniego uczestnika wypoczynku. Pierwszeństwo służy również dzieciom z rodzin wychowujących troje lub więcej dzieci lub samotnie wychowywane, z zaburzeniami somatycznymi potwierdzonymi zaświadczeniem lekarskim i zamieszkujące w środowisku ekologicznie zagrożonym.

2. Zasady pierwszeństwa być również stosowane podczas organizacji wypoczynku ze środków samorządowych.

2.2. ORGANIZATOR WYPOCZYNKU

Art. 92c. 1. Organizatorami wypoczynku mogą być:

1) szkoły i placówki;

2) przedsiębiorcy wpisani do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych (Dz. U. z

2014 r. poz. 196, z późn. zm.);

3) osoby fizyczne, osoby prawne i jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej, inne niż wymienione w pkt 1 i 2, organizujące wypoczynek w celu:

a) niezarobkowym albo

b) zarobkowym, jeżeli organizowany wypoczynek nie stanowi imprezy turystycznej, o której mowa w art. 3 pkt 2 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych.

1. Organizatorami wypoczynku mogą być właściwie dowolne podmioty: szkoły i placówki, osoby prawne i fizyczne, a także jednostki organizacyjne nieposiadające osobowości prawnej. Należy jednak pamiętać, że usługa organizacji wypoczynku kwalifikuje się, jako działalność gospodarcza w zakresie organizowania imprez turystycznych, w rozumieniu ustawy o usługach turystycznych i ustawy o swobodzie działalności gospodarczej co zaznaczone w obecnych przepisach. Zgodnie z art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły. Działalność gospodarcza, której wykonywanie uzależnione jest od spełnienia określonych w odrębnych przepisach warunków jest działalnością regulowaną. Ustawa o usługach turystycznych określa warunki świadczenia przez przedsiębiorców usług turystycznych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a także za granicą, jeżeli umowy z klientami o świadczenie tych usług są zawierane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Działalność gospodarcza polegająca na organizowaniu imprez turystycznych oraz pośredniczeniu na zlecenie klientów w zawieraniu umów o świadczenie usług turystycznych wymaga uzyskania wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystycznych prowadzonym przez marszałka województwa. W tej sytuacji, aby prawidłowo zastosować normę prawną przewidzianą we wskazanym przepisie art. 4 ust. 1 ustawy o usługach turystycznych, należy jednoznacznie ustalić zakres pojęć składających się na definicję "organizowania imprez turystycznych". Należy w związku z tym posłużyć się przede wszystkim słowniczkiem stosownych pojęć ustawowych, zawartym w art. 3 ww. Trzeba zwrócić uwagę, iż organizowaniem imprez turystycznych jest przygotowywanie lub oferowanie, a także realizacja imprez turystycznych. Z kolei, jak zdecydował ustawodawca, imprezę turystyczną stanowią co najmniej dwie usługi turystyczne tworzące jednolity program i objęte wspólną ceną, jeżeli usługi te obejmują nocleg i trwają ponad 24 godziny albo, jeżeli program przewiduje zmianę miejsca pobytu. Zgodnie z art. 3 pkt 1 w zw. z art. 3 pkt 9 i 10 ww. ustawy, usługami turystycznymi są również usługi przewodnickie, usługi hotelarskie oraz wszystkie inne usługi świadczone turystom, tj. osobom podróżującym do innej miejscowości poza swoim stałym miejscem pobytu na okres nieprzekraczający 12 miesięcy, dla których celem podróży nie jest podjęcie stałej pracy w odwiedzanej miejscowości i którzy korzystają z noclegu przynajmniej przez jedną noc lub odwiedzającym, tj. osobom podróżującym do innej miejscowości poza swoim stałym miejscem pobytu oraz niekorzystających z noclegu. W przypadku organizatorów prowadzących działalność gospodarczą w zakresie organizacji np. obozów wypoczynkowych dzieci i młodzieży, zastosowanie znajdą najpierw stosowne przepisy ustawy o usługach turystycznych, a dopiero później w zakresie zapewnienia bezpiecznych warunków wypoczynku i właściwej

opieki wychowawczej, a także zatrudnienia odpowiednio przygotowanej kadry pedagogicznej właściwe przepisy wynikające z ustawy o systemie oświaty. W takim przypadku, gdy działalność w zakresie organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży jest działalnością gospodarczą, wypoczynek dzieci i młodzieży szkolnej odpowiada definicji imprezy turystycznej, to dany podmiot gospodarczy, prowadzący działalność w zakresie wypoczynku dzieci i młodzieży, jest zobowiązany spełniać także warunki przewidziane do prowadzenia działalności organizatora turystyki określone w ustawie o usługach turystycznych, w tym przede wszystkim zmuszony jest przestrzegać ustawowego wymogu uzyskania wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych.

2. W świetle przepisu art. 83a ustawy o systemie oświaty przyjąć trzeba, że tylko i wyłącznie szkoły i placówki oświatowo-wychowawcze organizujące wypoczynek dla dzieci i młodzieży są wyłączone z obowiązku spełniania wymogów określonych w ustawie o usługach turystycznych w zakresie uzyskania wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, albowiem taka działalność nie stanowi działalności gospodarczej. Wypoczynek, który organizowany jest przez placówki opiekuńczo-wychowawcze, funkcjonujące w oparciu o rozporządzenie Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 19 października 2007 r. w sprawie placówek opiekuńczo-wychowawczych, na podstawie art. 81 ust. 10 ustawy o pomocy społecznej, podlega konieczności zgłoszenia oraz innym przepisom z zakresu rozporządzenia w przypadku, gdy wypoczynek ten jest organizowany przez daną placówkę opiekuńczo-wychowawczą dla jej wychowanków w formie wyjazdu poza placówkę, a więc do obiektu hotelarskiego, innego obiektu okazjonalnie używanego do wypoczynku lub w miejsce wypoczynku bez stałej infrastruktury komunalnej (na obóz pod namiotami). Nie podlega konieczności zgłoszenia wypoczynek organizowany w czasie wolnym od nauki szkolnej przez placówkę opiekuńczo-wychowawczą w miejscu zamieszkania jej wychowanków, jak również wypoczynek organizowany w placówce (np. w filii zamiejscowej) funkcjonującej w oparciu o te same przepisy prawne[1].

3. Wyłączone z obowiązku spełniania wymogów określonych w ustawie o usługach turystycznych w zakresie uzyskania wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych są również organizacje i stowarzyszenia mające za cele statutowe nie stanowiące działalności gospodarczej.

4. W przypadku, gdy działalność w zakresie organizacji wypoczynku dzieci i młodzieży jest działalnością gospodarczą, wypoczynek dzieci i młodzieży szkolnej odpowiada definicji imprezy turystycznej, zaś przedsiębiorca nie prowadzi takiej działalności w związku z jednoczesnym prowadzeniem, na podstawie odpowiednich zezwoleń, szkoły lub placówki oświatowo-wychowawczej, to dany podmiot gospodarczy, prowadzący działalność w zakresie wypoczynku, niezależnie od spełnienia warunków określonych w ustawie o systemie oświaty, jest zobowiązany spełniać także warunki przewidziane do prowadzenia działalności organizatora turystyki określone w ustawie o usługach turystycznych, w tym przede wszystkim

[1] Por. Wyrok WSA w Warszawie VI SA/Wa 645/08 z dnia 30 czerwca 2008 r. w przedmiocie stwierdzenia wykonywania przez przedsiębiorcę działalności gospodarczej w zakresie organizacji imprez turystycznych wypoczynku dla dzieci i młodzieży bez wpisu w rejestrze organizatorów turystyki i pośredników turystyki, s. 80.

zmuszony jest przestrzegać ustawowego wymogu uzyskania wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych[2].

4. Gospodarstwo agroturystyczne jest podmiotem, o jakim mowa w § 2 rozporządzenia, a zawarte umowy cywilnoprawne z rodzicami dzieci nie zwalnia gospodarstwa od obowiązku zgłoszenia wypoczynku. Właścicieli gospodarstwa agroturystycznego należy traktować, jako osoby fizyczne zobowiązane do zgłoszenia wypoczynku[2].

2.3. BEZPIECZEŃSTWO I OPIEKA

2. Organizator wypoczynku zapewnia:

1) bezpieczne i higieniczne warunki wypoczynku, w szczególności organizuje wypoczynek w obiekcie lub na terenie spełniającym wymagania ochrony przeciwpożarowej, ochrony środowiska oraz warunki higieniczno-sanitarne, określone w przepisach o ochronie przeciwpożarowej, ochronie środowiska i Państwowej Inspekcji Sanitarnej, a w przypadku wypoczynku z udziałem dzieci i młodzieży niepełnosprawnej - organizuje wypoczynek w obiekcie lub na terenie dostosowanym do potrzeb wynikających z rodzaju niepełnosprawności uczestników wypoczynku;

2) kadrę wypoczynku, którą stanowią:

a) kierownik wypoczynku i wychowawcy wypoczynku spełniający warunki, o których mowa w art. 92p ust. 1-6; liczba wychowawców wypoczynku jest odpowiednia do liczby uczestników wypoczynku,

b) w zależności od programu wypoczynku i realizowanych zajęć - trenerzy i instruktorzy sportu, rekreacji, animacji kulturalno-oświatowej, lektorzy języka i inne osoby prowadzące zajęcia podczas wypoczynku, które spełniają następujące warunki:

– mają ukończone 18 lat,

– posiadają co najmniej wykształcenie średnie,

– posiadają wiedzę, doświadczenie i umiejętności niezbędne do realizowanych zajęć;

3) dostęp do opieki medycznej:

a) w ramach świadczeń opieki zdrowotnej udzielanych na zasadach określonych w ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2015 r. poz. 581, z późn. zm.) lub

b) na podstawie umowy zawartej z lekarzem, pielęgniarką lub ratownikiem medycznym;

4) program wypoczynku i zajęcia dostosowane do wieku, zainteresowań i potrzeb uczestników, ich stanu zdrowia, sprawności fizycznej i umiejętności;

5) żywienie zgodne z zasadami higieny żywienia określonymi w ustawie z dnia 25 sierpnia 2006 r. o bezpieczeństwie żywności i żywienia (Dz. U. z 2015 r. poz. 594);

6) bezpieczne korzystanie z wyznaczonego obszaru wodnego zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych (Dz. U. Nr 208,

[2] Por. Wyrok WSA w Warszawie I SA/Wa 280/10 w przedmiocie zawieszenia funkcjonowania placówki wypoczynku letniego z dnia 14 września 2010 r, s. 92.

poz. 1240 oraz z 2015 r. poz. 779);

7) bezpieczne przebywanie w górach oraz na zorganizowanych terenach narciarskich zgodnie z ustawą z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich (Dz. U. Nr 208, poz. 1241 oraz z 2013 r. poz. 7).

3. Opinia potwierdzająca spełnianie przez obiekt lub teren wymagań ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w ust. 2 pkt 1, wydana przez właściwego miejscowo komendanta powiatowego (miejskiego) Państwowej Straży Pożarnej, jest ważna przez okres 3 lat od dnia jej wydania, jeżeli warunki ochrony przeciwpożarowej obiektu lub terenu nie uległy zmianie.

4. W przypadku wypoczynku organizowanego za granicą:

1) organizator wypoczynku ma obowiązek zawrzeć umowę ubezpieczenia od następstw nieszczęśliwych wypadków i kosztów leczenia na rzecz uczestników wypoczynku, o ile obowiązek zawarcia takiej umowy nie wynika z odrębnych przepisów;

2) co najmniej jedna osoba spośród kadry wypoczynku zna język obcy na poziomie umożliwiającym porozumiewanie się w krajach tranzytowych i kraju docelowym.

1. Liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy nie może przekraczać 20 osób.

3. W przypadku dzieci do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia, liczba uczestników pozostających pod opieką jednego wychowawcy nie może przekraczać 15 osób.

2. Dopuszcza się udział nie więcej niż 2 uczestników niepełnosprawnych lub przewlekle chorych w grupie pozostającej pod opieką jednego wychowawcy wypoczynku. Liczba ta ulega zmniejszeniu w przypadku:

a) grupy z dziećmi do 10 roku życia oraz grupy mieszanej, w której są dzieci do 10 roku życia – do 15 uczestników;

b) grupy, w której uczestnikami są wyłącznie dzieci i młodzież niepełnosprawna lub przewlekle chora i powinna być zgodna z liczbą dzieci w klasie w szkołach specjalnych lub ogólnodostępnych właściwej dla wieku uczestników: dla uczniów niesłyszących i słabo słyszących – od 6 do 8,

c) dla uczniów niewidomych i słabo widzących – od 8 do 10,

d) dla uczniów z chorobami przewlekłymi – od 10 do 16,

e) dla uczniów z zaburzeniami psychicznymi – od 6 do 8,

f) dla uczniów z niepełnosprawnością ruchową – od 8 do 12,

g) dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu lekkim – od 10 do 16,

h) dla uczniów z upośledzeniem umysłowym w stopniu umiarkowanym i znacznym – od 6 do 8,

i) dla uczniów z autyzmem i z niepełnosprawnościami sprzężonymi – od 2 do 4,

j) dla uczniów niedostosowanych społecznie, zagrożonych niedostosowaniem społecznym, zagrożonych uzależnieniem lub z zaburzeniami zachowania – od 10 do 16.

3. Liczba uczestników wypoczynku pozostających pod opieką jednego wychowawcy ulega również zmniejszeniu, jeżeli uczestnikami są dzieci i młodzież niepełnosprawna wymagająca stałej opieki lub pomocy. Zmniejszenie liczby uczestników następuje w zależności od rodzaju i stopnia niepełnosprawności. Może to powodować, że liczba wychowawców będzie taka sama, co liczba uczestników.

4. Zapewnienie bezpieczeństwa uczestnikom stanowi obowiązek kierownika i wychowawcy, co oznacza, że uczestnik powinien znajdować się pod nadzorem przez cały czas, na który został powierzony opiece organizatora. Wychowawca natomiast zobowiązany jest m.in. kontrolować miejsca, w których prowadzi zajęcia, zawiadamiać kierownika o dostrzeżonych nieprawidłowościach. Wychowawcy zobowiązani są ponadto do zapoznania się i stosowania przepisów wewnętrznych (regulaminy, instrukcje, zarządzenia, itp.) regulujących zasady bezpieczeństwa podczas wypoczynku. Zaniedbanie przez organizatora, kierownika lub wychowawcę w szczególności obowiązku zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków opieki, może skutkować odpowiedzialnością, jeżeli podczas wypoczynku dojdzie do wypadku z udziałem uczestników. Organizator odpowiada na zasadzie ryzyka. Wystarczy jedynie wykazanie, że działanie lub zaniechanie pracownika było niezgodne z prawem.

5. Określenie dotyczące zapewnienia bezpiecznych i higienicznych warunków w czasie wypoczynku jest bardzo ogólne, co powoduje, że odnosi się do wszystkich możliwych warunków i sytuacji. W chwili obecnej brak jest jednego przepisu, który określałby takie warunki. Częściowo trzeba korzystać z zapisów Rozporządzenie Ministra Edukacji Narodowej i Sportu z dnia 31 grudnia 2002 r. w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach oraz z zestawienia przepisów opublikowanych w Instrukcji Głównego Inspektora Sanitarnego w sprawie wymagań higieniczno - sanitarnych dla stacjonarnych obozów pod namiotami z czerwca 2010 r. oraz innych dotyczących bezpieczeństwa przeciwpożarowego, nad wodą, w górach, na drogach, które należy stosować odpowiednio.

6. Niestety uchwalone przepisy, które zastąpiły nieobowiązujące Rozporządzenie. Rady Ministrów z dnia 6 maja 1997 r. w sprawie określenia warunków bezpieczeństwa osób przebywających w górach, pływających, kąpiących się i uprawiających sporty wodne, czyli ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie i ratownictwie w górach i na zorganizowanych terenach narciarskich oraz ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych w jeszcze mniejszym stopniu określają zasady i warunki bezpieczeństwa. Są bardzo ogólne i przerzucają odpowiedzialność na osoby przebywające w górach i na obszarach wodnych nakazując im w szczególności:

a) zapoznania się z zasadami korzystania z danego terenu, obiektu lub urządzenia i ich przestrzegania;
b) stosowania się do znaków nakazu i zakazu umieszczanych;

c) zapoznania się i dostosowania swoich planów aktywności do umiejętności oraz aktualnych warunków atmosferycznych, komunikatów i zaleceń;

d) użytkowania sprzętu odpowiedniego do rodzaju podejmowanej aktywności, sprawnego technicznie i zgodnie z jego przeznaczeniem i zasadami użycia;

e) bezzwłocznego informowania odpowiednich służb ratowniczych o zaistniałym wypadku lub zaginięciu osoby oraz o innych zdarzeniach nadzwyczajnych mogących mieć wpływ na bezpieczeństwo osób. Podstawową wadą tych przepisu jest brak precyzji, zawarcie szeregu nieostrych sformułowań.

7. Rozporządzenie dotyczące określenia stopni zagrożenia lawinowego oraz odpowiadających im zaleceń dla ruchu wykorzystało popularyzowaną przez EAWS (European Avalanche Warning Services) skalę, która obejmuje określenie stopni zagrożenia lawinowego oraz ich prezentację. Każdy stopień jest określony przez nazwę, definicję stabilności pokrywy śnieżnej oraz prawdopodobieństwo wyzwolenia lawiny (w kontekście zarówno obszarów, jak i oddziaływania mechanicznego na pokrywę śnieżną), a więc uwzględnia niedeterministyczny charakter zagrożenia lawinami. Uwzględnienie w określeniu stopnia zagrożenia lawinowego znaków graficznych znacznie ułatwi odbiór prezentowanego stopnia zagrożenia przez osoby przebywające w górach. Obraz graficzny stopnia 4 i 5 celowo jest taki sam. Już „2 - umiarkowany" stopień informuje o zagrożeniach lawinami, zaś przy „3 – znacznym" stopniu zagrożenia lawinowego w zaleceniach czytamy, że „poruszanie się wymaga bardzo dużego doświadczenia oraz posiadania bardzo dużej zdolności do lawinoznawczej oceny sytuacji" Kolor czerwony podświadomie kojarzony jest z niebezpieczeństwem. W związku z powyższym stopnie 4 i 5 celowo zostały oznaczone takim samym czerwonym piktogramem. W założeniu chodzi o poinformowanie o bardzo dużym lub jeszcze większym niebezpieczeństwie.

8. Rozporządzenie w sprawie stopni trudności narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad oraz sposobu ich oznaczania Określenie stopnia trudności narciarskich tras zjazdowych, biegowych i nartostrad umożliwia narciarzom wybór tras odpowiadających ich umiejętnościom. Nie istnieje jednolity światowy system oceny trudności tras, jednak w większości krajów stosuje się oznaczenia kolorami (według skali niebieski, czerwony i czarny z rosnącym stopniem trudności). W Europie w większości krajów stosowane jest oznakowanie trudności tras oparte na tzw. „kodzie kolorowym" – kolor niebieski (trasa łatwa), czerwony (trasa o średnim stopniu trudności) i czarny (trasa dla ekspertów).

9. Samo tylko zachowywanie zasad zawartych w przepisach prawa regulujących bezpieczeństwo i higienę pracy i nauki w szkołach i placówkach w świetle orzecznictwa Sądu Najwyższego nie zwalnia organu prowadzącego szkołę od odpowiedzialności cywilnej za skutki wypadków z udziałem uczniów: "Wina administracji szkolnej za wypadek, jakiemu uległ uczeń szkoły podstawowej w czasie przebywania w świetlicy szkolnej, może polegać nie tylko na zaniedbaniu wykonania urządzeń zabezpieczających, przewidzianych w przepisach prawa budowlanego albo w innych przepisach prawnych, ale także na zaniechaniu zainstalowania takich zabezpieczeń, których zastosowanie dyktują zasady doświadczenia

życiowego, chociażby obowiązujące przepisy wyraźnie takich zabezpieczeń nie wymagały". Pojęcie bezpieczeństwa i higieny w środowisku pracy lub nauki ma zatem szerszy wydźwięk i wymaga podejścia bardziej zdroworozsądkowego aniżeli ciasnego, prawniczego formalizmu.

10. Przykładem zdroworozsądkowego stosowania przepisów są szczegóły dotyczące np. zawodów sportowych. Wskazane wcześniej rozporządzenie w sprawie bezpieczeństwa i higieny w publicznych i niepublicznych szkołach i placówkach zabrania organizowania ich w sposób niezapewniający stałej opieki osób do tego upoważnionych. Stopień trudności i intensywności ćwiczeń dostosowuje się do aktualnej sprawności fizycznej i wydolności ćwiczących. Zakazane jest również zmuszanie ucznia do wykonania ćwiczenia, którego nie byłby on w stanie wykonać ze względu na niską sprawność fizyczną. Stan techniczny urządzeń i sprzętu sportowego jest sprawdzany przed każdymi zajęciami. Prowadzący zajęcia zapoznaje osoby biorące w nich udział z zasadami bezpiecznego wykonywania ćwiczeń oraz uczestniczenia w grach i zabawach.

11. Przepisami określającymi opiekę medyczną nad uczestnikami wypoczynku jest ustawa z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (t.j. Dz. U. z 2008 r. Nr 164 poz. 1027 z późn. zm.). Uczniowie podlegają obowiązkowemu ubezpieczeniu zdrowotnemu na podstawie art. 66 ust. 1 pkt 17 ww. ustawy, w zakresie którego są uprawnieni do wszystkich świadczeń medycznych, w tym również leczenia ambulatoryjnego i szpitalnego. W praktyce wystarczy, że uczestnik posiada ważną legitymację szkolna oraz kartę kwalifikacyjna uczestnika wypoczynku. W przypadku potrzeby skorzystania z pomocy lekarza należy pamiętać o tym, że do lekarza z dzieckiem jedzie zawsze wychowawca i jak tylko to możliwie szybko od razu poinformować rodziców o stanie zdrowia dziecka.

12. Przepisy ustawy z dnia 24 sierpnia 1991r. o ochronie przeciwpożarowej należy również uznać do przepisów z zakresu bezpieczeństwa. Podczas przygotowań do organizacji wypoczynku musimy zwrócić uwagę, że zgodnie z ustawą właściciel budynku, obiektu budowlanego lub terenu zapewnia ochronę przeciwpożarową ale organizator powinien znać te obowiązki że móc sprawdzić. Najlepiej potwierdzić to w umowie korzystania z obiektu.Odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej, o których mowa powyżej, stosownie do obowiązków i zadań powierzonych w odniesieniu do budynku, obiektu budowlanego lub terenu, przejmuje w całości lub w części ich zarządca lub użytkownik, na podstawie zawartej umowy cywilnoprawnej ustanawiającej zarząd lub użytkowanie. W przypadku, gdy umowa taka nie została zawarta, odpowiedzialność za realizację obowiązków z zakresu ochrony przeciwpożarowej spoczywa na faktycznie władającym budynkiem, obiektem budowlanym lub terenem.

13. Rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 7 czerwca 2010 r. w sprawie ochrony przeciwpożarowej budynków, innych obiektów budowlanych i terenów w obiektach oraz na terenach przyległych do nich określa czynności zabronione, które mogą spowodować pożar, jego

rozprzestrzenianie się, utrudnienie prowadzenia działania ratowniczego lub ewakuacji. Właściciele, zarządcy i użytkownicy obiektów zapewniają i wdrażają wytyczne dla właścicieli, zarządców i użytkowników dotyczące bezpieczeństwa pożarowego. Wytyczne dla właścicieli, zarządców i użytkowników dotyczące bezpieczeństwa pożarowego zostały zamieszczony w Poradach.

14. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego jest poddawana okresowej aktualizacji, co najmniej raz na 2 lata, a także po takich zmianach sposobu użytkowania obiektu, które wpływają na zmianę warunków ochrony przeciwpożarowej. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego nie jest wymagana dla obiektów lub ich części, jeżeli nie występuje w nich strefa zagrożenia wybuchem, a ponadto kubatura brutto budynku lub jego części stanowiącej odrębną strefę pożarową nie przekracza 1 000 m^3 lub kubatura brutto budynku inwentarskiego nie przekracza 1 500 m^3 oraz powierzchnia strefy pożarowej obiektu innego niż budynek nie przekracza 1 000 m^2. Instrukcja bezpieczeństwa pożarowego powinna się znajdować w miejscach dostępnych dla ekip ratowniczych.

15. Doświadczenie wskazuje, że z instrukcją bezpieczeństwa przeciwpożarowego, nawet w postaci ogólnych informacji, powinni zostać zapoznani wszyscy uczestnicy oraz kadra na samym początku funkcjonowania wypoczynku. Powinno to być również potwierdzone własnoręcznym podpisem. Organizator powinien zadbać o umieszczenie na ścianach obiektu w widocznych miejscach aktualnej instrukcji bezpieczeństwa pożarowego oraz instrukcji postępowania na wypadek pożaru. Należy pamiętać, że zgodnie z ustawą o ochronie przeciwpożarowej: każdy, kto zauważy pożar obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić osoby znajdujące się w strefie zagrożenia oraz jednostkę ochrony przeciwpożarowej bądź policję lub wójta albo sołtysa.

16. Warunki korzystania z wyznaczonych kąpielisk określa ustawa z dnia 18 sierpnia 2011 r. o bezpieczeństwie osób przebywających na obszarach wodnych. Korzystanie z kąpieliska jest dopuszczalne tylko pod opieką wychowawcy i przynajmniej jednego ratownika z odpowiednimi kwalifikacjami. Kwalifikacje ratownika wodnego również zostały określone w tej ustawie.

17. Wezwanie Policji w celu weryfikacji faktu spożywania alkoholu przez uczestnika za pomocą alkomatu należy uznać za prawidłowe działanie i nie można czynić zarzutu dotyczącego niedopełnienia obowiązków przez opiekunów na obozie narciarskim z tego tytułu. Z treści notatki służbowej wynika, iż po przyznaniu się ucznia do złamania regulaminu, wychowawcy powiadomili telefonicznie organizatora wypoczynku o zaistniałej sytuacji i na jego polecenie odstąpili od wezwania Policji. Zgodnie bowiem z przepisami, to na kierowniku wypoczynku ciąży obowiązek zapewnienia bezpieczeństwa uczniom i nauczycielom w czasie zajęć organizowanych przez szkołę lub placówkę.[3]

18. Głównym przepisem regulującym poruszanie się po drogach jest Rozdział 2 Ruch pieszych Działu II ustawy z dnia 20 czerwca 1997r Prawo o ruchu drogowym. Chcąc uchronić dzieci przed nieszczęśliwymi

[3] Por. Wyrok WSA w Warszawie II SA/Wa 1270/12 z dnia 6 września 2012 w sprawie skreślenia z listy uczniów w związku ze spożyciem alkoholu na obozie narciarskim, s. 109.

wypadkami wychowawcy placówek powinni omawiać z dziećmi podstawowe przepisy i zasady ruchu drogowego. Podstawowe zasady poruszania się po drogach, z którymi należy zapoznać uczestników na początku funkcjonowania wypoczynku i przed każdą wycieczką pieszą zostały umieszczone w Poradach. Należy jednak pamiętać, że opiekun wycieczki sprawdza stan liczbowy jej uczestników przed wyruszeniem z każdego miejsca pobytu, w czasie zwiedzania, przejazdu oraz po przybyciu do punktu docelowego.

19. Właściwą opieką wychowawczą jest również zapewnienie i umożliwienie wykonywanie praktyk religijnych wychowankom. Regulują to przepisy szczegółowe.

2.4. ZGŁOSZENIE

Art. 92d. 1. Organizator wypoczynku jest obowiązany zgłosić kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania organizatora wypoczynku zamiar zorganizowania wypoczynku, z zastrzeżeniem art. 92e ust. 1.

2. Organizator wypoczynku posiadający siedzibę lub miejsce zamieszkania poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zgłasza zamiar zorganizowania wypoczynku kuratorowi oświaty właściwemu ze względu na lokalizację wypoczynku.

3. Zamiar zorganizowania wypoczynku zgłasza się w formie zgłoszenia wypoczynku, które zawiera:

1) nazwę lub imię i nazwisko organizatora wypoczynku oraz jego dane teleadresowe: adres siedziby lub adres zamieszkania w przypadku osoby fizycznej, w tym województwo, powiat, gminę, oraz adres do korespondencji, numer telefonu i faksu, adres poczty elektronicznej, a także, jeżeli posiada:

a) numer identyfikacyjny REGON,

b) numer w Krajowym Rejestrze Sądowym,

c) numer identyfikacji podatkowej (NIP),

d) numer zaświadczenia o wpisie do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych;

2) wskazanie:

a) formy wypoczynku,

b) terminu wypoczynku,

c) adresu wypoczynku, miejsca lokalizacji wypoczynku lub trasy wypoczynku, z podaniem nazwy kraju w przypadku wypoczynku organizowanego za granicą,

d) rodzaju zakwaterowania,

e) liczby uczestników wypoczynku, w tym liczby uczestników ze specjalnymi potrzebami edukacyjnymi, w szczególności wynikającymi z niepełnosprawności, niedostosowania społecznego lub zagrożenia niedostosowaniem społecznym,

f) numeru telefonu kierownika wypoczynku;

3) ramowy program wypoczynku określający rodzaj zajęć realizowanych podczas wypoczynku;

4) informację o sposobie zapewnienia uczestnikom wypoczynku dostępu do opieki medycznej;

5) imiona i nazwiska oraz funkcje osób wchodzących w skład kadry wypoczynku, a także informację o spełnianiu przez te osoby odpowiednio warunków, o których mowa w art. 92p ust. 1-6 i art. 92c ust. 2 pkt 2 lit. b;

6) oświadczenie organizatora wypoczynku o posiadaniu kopii dokumentów potwierdzających spełnianie przez osoby wchodzące w skład kadry wypoczynku warunków, o których mowa w art. 92p ust. 1-6 i art. 92c ust. 2 pkt 2 lit. b, potwierdzonych przez organizatora wypoczynku za zgodność z oryginałem;

7) w przypadku organizatora wypoczynku, o którym mowa w art. 92c ust. 1 pkt 3 - oświadczenie organizatora wypoczynku, że organizuje wypoczynek w celu odpowiednio niezarobkowym albo zarobkowym i nie podlega obowiązkowi wpisu do rejestru organizatorów turystyki i pośredników turystycznych, o którym mowa w art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o usługach turystycznych;

8) wykaz dokumentów dołączonych do zgłoszenia, określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 92t;

9) datę i podpis organizatora wypoczynku.

4. W przypadku stwierdzenia braków lub nieprawidłowości w zgłoszeniu wypoczynku kurator oświaty wzywa niezwłocznie organizatora wypoczynku do ich uzupełnienia lub usunięcia w wyznaczonym terminie.

5. Zgłoszenie wypoczynku uzupełnione lub poprawione w wyznaczonym terminie wywołuje skutki od chwili jego przedstawienia.

6. Jeżeli zgłoszenie wypoczynku spełnia warunki określone w ustawie i przepisach wydanych na podstawie art. 92t, kurator oświaty umieszcza je niezwłocznie w bazie wypoczynku, o której mowa w art. 92h ust. 1, udostępniając do publicznej wiadomości następujące informacje:

1) numer zgłoszenia wypoczynku;

2) datę umieszczenia zgłoszenia wypoczynku w bazie wypoczynku;

3) nazwę lub imię i nazwisko organizatora wypoczynku;

4) dane teleadresowe organizatora wypoczynku, o których mowa w ust. 3 pkt 1;

5) termin wypoczynku;

6) adres wypoczynku, miejsce lokalizacji wypoczynku lub trasę wypoczynku, w tym nazwę kraju w przypadku wypoczynku organizowanego za granicą;

7) liczbę uczestników;

8) ramowy program wypoczynku;

9) sposób zapewnienia uczestnikom wypoczynku dostępu do opieki medycznej;

10) numer zaświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 1 lit. d, albo informację o złożeniu oświadczenia, o którym mowa w ust. 3 pkt 7.

7. Wypoczynek może się odbyć wyłącznie po umieszczeniu zgłoszenia wypoczynku w bazie

wypoczynku.

8. Jeżeli mimo wezwania, o którym mowa w ust. 4, organizator wypoczynku nie uzupełnił braków lub nie usunął nieprawidłowości stwierdzonych w zgłoszeniu wypoczynku, kurator oświaty, w drodze decyzji administracyjnej, odmawia umieszczenia zgłoszenia wypoczynku w bazie wypoczynku, o której mowa w art. 92h ust. 1.

1. Zgodnie z rozporządzeniem organizator wypoczynku zgłasza kuratorowi oświaty zamiar zorganizowania wypoczynku:

a) w przypadku wypoczynku organizowanego w okresie ferii letnich oraz wiosennej przerwy świątecznej - od dnia 1 marca w roku szkolnym, w którym organizowany jest wypoczynek, jednak nie później niż na 21 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku, a w przypadku organizowania półkolonii lub wypoczynku za granicą - nie później niż na 14 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku;

b) w przypadku wypoczynku organizowanego w okresie ferii zimowych oraz zimowej przerwy świątecznej - od dnia 1 października w roku szkolnym, w którym organizowany jest wypoczynek, jednak nie później niż na 21 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku, a w przypadku organizowania półkolonii lub wypoczynku za granicą - nie później niż na 14 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku.

2. W przypadkach uzasadnionych względami społecznymi organizator wypoczynku może zgłosić kuratorowi oświaty zamiar zorganizowania wypoczynku po upływie terminu, o którym mowa w ust. 1, nie później jednak niż na 7 dni przed terminem rozpoczęcia wypoczynku.

3. Organizator wypoczynku zgłasza kuratorowi oświaty zamiar zorganizowania wypoczynku w postaci:

1) papierowej będącej wydrukiem wypełnionego formularza elektronicznego zamieszczonego w bazie wypoczynku albo

2) formularza elektronicznego zamieszczonego w bazie wypoczynku, uwierzytelnionego przy użyciu mechanizmów określonych w art. 20a ust. 1 albo 2 ustawy z dnia 17 lutego 2005 r. o informatyzacji działalności podmiotów realizujących zadania publiczne (Dz. U. z 2014 r. poz. 1114 oraz z 2016 r. poz. 352).

4. W przypadku złożenia zgłoszenia wypoczynku w postaci papierowej organizator wypoczynku również wysyła wypełniony formularz elektroniczny za pośrednictwem bazy wypoczynku. Formularz elektroniczny nie wymaga uwierzytelnienia.

5. Do zgłoszenia wypoczynku organizowanego w kraju organizator wypoczynku dołącza: